

บทโครงร่าง (Story Outline)

ภาพยนตร์ เรื่อง “พระพุทธเจ้า ที่ฉันรู้จัก” (Lord Buddha in My Visual)

ผู้เขียน: สุธิน ชาวหินฟ้า, dfilm school. โทร.08-9644-1048

ความยาวเรื่อง: 100 นาที

วัน เดือน ปี: 9 พฤษภาคม 2554

แนวคิดของเรื่อง (theme) : ปัจจุบัน อิทธิพลของความคิด ความเชื่อ ที่หลากหลาย ด้านวัตถุนิยม และด้านไสยศาสตร์ ทำให้ พลังศรัทธาในคำสอนดั้งเดิมของพระพุทธเจ้า อ่อนพลังไปอย่างเห็นได้ชัด ส่งผลให้ ความคิดที่เป็นมิจฉาทิฐิ เกิดขึ้นมากมายในหมู่ชาวพุทธ ทุกระดับชนชั้น ทั้งบรรพชิตและฆราวาส

ศีล คือ ฐานรากสำคัญ ที่จะช่วยพยุงให้พระพุทธศาสนา อยู่รอดได้อย่างยั่งยืน ⁽¹⁾

ศีลที่พระพุทธเจ้าบัญญัติ กับ **ศีลที่พระสงฆ์นำมาปฏิบัติ** และ **ศีลที่ชาวพุทธทั่วไปเข้าใจ** มีความแตกต่างกัน และยิ่งแตกต่างกัน คลาดเคลื่อน ทั้งในด้านความหมาย และ วัตรปฏิบัติ กันมากขึ้น เมื่อกาลเวลาล่วงไป ทำให้หลักการและแก่นแท้ของพุทธ คลาดเคลื่อนไปด้วย เป็นเหตุให้มีผู้แอบอ้างว่าเป็นชาวพุทธ (พุทธปนเป็นมิจฉาทิฐิ) แปรเจตนาของหลักการและแก่นแท้ของพุทธ ไปแสวงประโยชน์ ทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา

ถ้าไม่มีผู้ใด “เข้าถึง” ในเนื้อหาสาระ ตัวตน ของพุทธศาสนา ก็จะไม่มีการ “เห็น” แก่นแท้ของพุทธ และ ในที่สุด ก็จะไม่มีการ “ศรัทธา” เชื้อตือในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จนเกิดเรื่องน่าเศร้าใจที่ ประวัติพระพุทธเจ้า ก็เป็นเพียง นิยาย ที่เล่าสืบต่อกันมาเรื่องหนึ่ง เท่านั้นเอง.

และเมื่อกาลเวลาผ่านไปอีกยุคหนึ่ง หลักการและแก่นแท้ของพุทธ ก็จะไม่เหลืออะไรเลย กลับจะถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นเพียง “ข้อสันนิษฐาน” ข้อหนึ่งเท่านั้น.

แนวภาพยนตร์ (genre) : สารคดีชีวิต-ประวัติศาสตร์ ผ่านเรื่องราวและเหตุการณ์จำลอง แต่อ้างอิงมากและสถานที่จริง โดยให้ตัวละครในเรื่อง เป็นผู้แสดงแอกชั่น เหตุการณ์ (ดำเนินเรื่อง) เพื่อเชื่อมโยงสู่หลักการและคำสอนที่เป็นแก่นแท้ของพระพุทธเจ้า

ประโยคหลัก (the premise) เกิดอะไรขึ้น เมื่อศีลที่พระพุทธเจ้าบัญญัติ ถูกตีความไปต่างๆ นานา จนเวลาผ่านไปอีกยุคหนึ่ง จะมีสิ่งใด หรือ ผู้ใด มาตัดสินว่า นี่ใช่ นี่ไม่ใช่ ศีลของพระพุทธเจ้า เพราะต่างฝ่าย

¹ ที่จริงแล้ว ศีล คือเนื้อแท้ หรือ ตัวตนที่แท้จริงของ วิถีพุทธ คือ “รู้ ตื่น เมกขาน” (1) รู้จริงในหลักปฏิบัติ (ศีล) คือ ศีลของพระพุทธเจ้า-

พระอารยสงฆ์ (จุดศีล มัชฌิมศีล มหาศีล) ศีลของชาวพุทธ (ศีลห้า ศีลแปด ศีลสิบ) และ ศีลของพระสงฆ์-สมมุติสงฆ์ (วินัยสงฆ์ 227 ข้อ) (2) ตื่นจาก การครอบงำของ มิจฉาทิฐิ เห็น สัมมาทิฐิ (3) จิตเมกขาน จากธัมมปฏิบัติ ที่เป็นสาระแท้ของชีวิต รู้จักใช้ชีวิตทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา)

ต่างก็อ้างว่า เป็นพุทธด้วยกัน.

เรื่องย่อ (synopsis):

นพพร เป็นเด็ก ที่เจริญเติบโตมากับ สถานศึกษาและปฏิบัติธรรม เขาต้องเผชิญกับ อุปสรรค ซึ่งต้องใช้ความอดทน ทั้งเรื่องความรัก ความริษยา และมีจิตวิญญู แต่เขาก็สามารถพานาวาชีวิต ผ่านพ้นไปได้ ด้วยความช่วยเหลือ และวิธือบรมสั่งสอนของ พระอาจารย์ใหญ่ ซึ่งมีศักดิ์เป็นลุง โดยปล่อยให้เขา ค้นหาคำตอบจากปริศนาชาติกำเนิดของตน ด้วยตนเอง

เขาเรียนรู้ชีวิต การประคับประคอง จากปัญหา อุปสรรค ผ่านคำสอนทั้งที่มาจาก พระอาจารย์ใหญ่ แรบบิ้นคันทางสังคม และ การศึกษาเรียนรู้หัวข้อธรรมด้วยตนเอง

ในที่สุด เขาก็เอาชนะมันได้ และเลือกเส้นทางชีวิต ที่จะมีอิสรภาพจากความรักโลกีย์ และค้นพบที่สุดแห่งธรรมะ ด้วยตนเอง เมื่อถึงวัยและวุฒิอันควร เขาได้รับเลือกเป็น พระอาจารย์หนึ่ง แทนพระอาจารย์รูปก่อน ที่มรณภาพไป ด้วยเหตุอันน่าอัศจรรย์ ที่ไม่ควรจดจำ.

โครงสร้างการดำเนินเรื่อง (Plot structure)

นำเรื่อง (4 นาที)

นพพร เด็กชายหน้าตาดี อายุราวสิบขวบ เป็นเด็กพเนจร ที่พระอาจารย์ใหญ่ (พระศพ) ให้ที่พักพิง แม้เขาจะเป็นเด็กที่ขบถเก็บตัว ไม่ยุ่งกับใคร และไม่คอยเชื่อมั่นในตนเอง แต่เขาก็เป็นเด็กขี้สงสัย แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้ พระอาจารย์ใหญ่เอ็นดูเขาเป็นพิเศษ คือ เขาเป็นเด็กขยัน ซื่อสัตย์ จนพระอาจารย์ใหญ่ อนุญาตให้เข้าไปนั่งเรียน ร่วมกับเด็กนักเรียนคนอื่นๆ แต่เขาก็มักจะถูกเพื่อนๆ ล้อว่าเป็นเด็กจืดจาง ไม่มีพ่อแม่ และถูกกลั่นแกล้ง พวกเด็กๆ มักหัวเราะเยาะเขา ในอาการเป็นๆ ซื่อปนเซ่อ แต่เขาก็อดทน ไม่ไปโต้เถียงกับเด็กพวกนั้น เพราะพระอาจารย์ใหญ่ สั่งไว้ว่าให้อดทน แล้วทุกอย่างจะดีเอง

นพพร เชื่อในคำสั่งสอนของพระอาจารย์ใหญ่ ว่าให้เขาอดทน ตั้งใจอ่าน เรียน เขียน คิดพิจารณาด้วยปัญญา ตามที่เป็นจริง อย่าเอาความรู้สึก เป็นตัวตัดสิน ทำให้เขามีความก้าวหน้าในการศึกษาเล่าเรียน จนพระอาจารย์ใหญ่มองเห็น และแอบชื่นชม

หลายปีผ่านไป พวกเด็กๆ จบไปหลายรุ่น แต่ นพพร ยังอยู่ เหตุผลหนึ่งก็คือ เพราะเขาไม่มีที่ไป เขาได้รับมอบหมายภาระกิจ อยู่ภายใต้การดูแลของ พระอาจารย์รอง ซึ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษาและปฏิบัติธรรม

สิ่งหนึ่งที่ นพพร สงสัยมาตลอด ตั้งแต่มาอยู่ที่นี้ คือ เขามีชาติกำเนิดอย่างไร ตามพระอาจารย์ใหญ่ หลายครั้ง ท่านก็ไม่ตอบ ทำให้ นพพร เกิดความรู้สึกว่า ถ้าเขาพบพระพุทธเจ้าจริงๆ ท่านคงจะบอกได้ เพราะไม่มีสิ่งใดที่พระพุทธองค์จะไม่รู้

องค์ 1 เริ่มเรื่อง (รวมเวลา 20 นาที)

ตอนที่ 1 สำนักศึกษาและปฏิบัติธรรม (6 นาที)

สำนักศึกษาและปฏิบัติธรรม แห่งนี้ สร้างขึ้นโดย พระศพล (ใหญ่) หรือ ชาวบ้านทั่วไปมักเรียกขาน ฉายาของท่านว่า พระอาจารย์ใหญ่ อดีตท่านเคยเป็นคนขี้ขลาดขี้ขี้ แต่ท่านกลับมาสวมใจเรื่องชีวิตคืออะไร เกิดมาทำไม ชีวิตหลังตาย จะเป็นอย่างไร ทำไมผู้คนในประเทศนี้จึงยากจน มีทุกข์ไม่รู้ทุกข์หย่อน และท่านพบว่า ธรรมะ คือหนทางที่จะตอบข้อสงสัยของท่าน

สมัยที่เป็นฆราวาส ท่านไม่มีครอบครัว ด้วยแรงศรัทธา ท่านจึงอำลาจากวงการธุรกิจ และเอาทรัพย์สินสมบัติที่มีอยู่ มาซื้อที่ดิน และสร้างสถานที่ปฏิบัติธรรม ต่อมา มีผู้เลื่อมใสในคำสอนของท่าน ท่านจึงบวชเป็นพระภิกษุ และไม่ยุ่งกับพระวัดไหน เพราะกลัวเขาจะหาว่าบ้า และถูกรังแก ที่ท่านอยู่ได้อย่างปกติสุข เพราะท่านถือศีลเคร่ง ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด เท่ากับเป็นเกราะป้องกันตน มีให้พระอื่นๆ มายุ่งกับท่าน

จากวัตรปฏิบัติที่เคร่งครัด ทำให้มีผู้เลื่อมใสท่านมากขึ้นๆ ต่างก็ส่งบุตรหลาน มาให้พระอาจารย์ใหญ่ สอนธรรมะ จนกระทั่งได้ประมาณ 10 คน ท่านจึงตั้งเป็นสถานศึกษาและปฏิบัติธรรม ตามแนวทางของท่าน แม้จะมีพระวัดอื่น กล่าวท้วงในสิ่งที่ท่านทำ แต่ท่านก็ยกเหตุผลในสิ่งที่ท่านทำว่า ท่านปฏิบัติตามคำสอนของพุทธคำรัสทุกประการ ท่านไม่ได้สร้าง ไม่ได้ทำเพื่อแข่งขันกับใคร และไม่ไปขัดแย้งกับผลประโยชน์ของใคร ท่านทำตามที่ญาติโยมศรัทธา

ต่อมา มีพระรูปหนึ่ง ฉายาพระวิระ จาริกผ่านมา มีโอกาสร่วมสนทนาธรรม กับพระอาจารย์ใหญ่ เกิดความเลื่อมใส และยินดีที่จะอยู่ร่วมปฏิบัติธรรมที่นี่ พระอาจารย์ใหญ่ เห็นว่า เป็นพระที่มีหลักการดี สามารถช่วยงานท่านได้ ท่านจึงรับไว้ ให้เป็นพระอาจารย์ คอยสอนพวกเด็กๆ พวกนักเรียน มักจะเรียกท่านว่า อาจารย์หนึ่ง ต่อมา ท่าน

ผ่านไปหลายปี พระอาจารย์ใหญ่ เจ้าสำนัก มักไม่ค่อยยุ่งกับกิจการของสำนักเท่าไรนัก ท่านมักจะเก็บตัวเงียบอยู่ในกุฏิท้ายสำนัก และเห็นว่า พระอาจารย์หนึ่ง เป็นพระที่ดูเคร่งครัด และเอาจริง ในเรื่องกฏกติกา และเรื่องพิธีการ ท่านจึงมอบภาระการบริหารสำนัก ให้แก่ พระอาจารย์หนึ่ง เป็นผู้ดูแลการเรียนของนักเรียน และ พระลูกวัดอีกสองรูป

ทุกครั้งที่นักเรียนทำผิด ก่อนจะถูกลงโทษ พระอาจารย์หนึ่งจะให้ท่องกฏกติกา ก่อนทุกครั้ง (1) ห้ามมีเรื่องชู้สาวในระหว่างเป็นนักเรียนที่นี่ (2) ห้ามดูทีวี และ เล่นอินเทอร์เน็ตคนเดียว (3) ห้ามฆ่า หรือ ทรมานสัตว์ (4) ห้าม พูดใส่ร้ายผู้อื่นด้วยคำที่ไม่จริง พระอาจารย์หนึ่ง ได้กำชับไว้ว่า นักเรียนที่อยู่ประจำ ต้องอยู่ทำเวลาให้ครบ หนึ่งสัปดาห์ จึงจะกลับบ้านได้หนึ่งวัน

ตอนที่ 2 นพพร กับ ขาดิกำเนิดของตน (10 นาที)

ตลอดเวลาที่อยู่ที่นี่ นพพร มีโอกาสพบปะ กับนักเรียนหลายรุ่น ที่จบไปแล้ว แต่เขาก็ตั่งใจอยู่ที่นี่ เพราะเป็นคำสั่ง ของพระอาจารย์ใหญ่ เขาถูกนักเรียนที่เกเร กลั่นแกล้งหลายครั้ง และทุกครั้ง เขาก็จะถูก พระ

อาจารย์หนึ่ง คุณค่าที่เตือนอยู่เสมอ เขาได้แต่กลักรู้สึกผิด นึกถึงคำสอนของพระอาจารย์ใหญ่อยู่ตลอดเวลา

เวลาผ่านไป จนกระทั่ง นพพร อายุได้ 17 ปี เขาได้รับใช้ พระอาจารย์หนึ่งมาเป็นเวลานาน จนชินชากับการกระทำของพระอาจารย์หนึ่ง

วันหนึ่ง ในห้องเรียน พระอาจารย์หนึ่ง กำลังเล่าเรื่องพุทธประวัติ ระหว่างพัก มีนักเรียนใหม่สองคน ได้เถียงกันว่า พระพุทธเจ้าไม่ได้เกิดที่อินเดีย แต่เกิดที่ประเทศไทย การโต้เถียงดำเนินไป และเรื่องพุทธประวัติ เขาทั้งฟัง ทั้งอ่านมาหลายรอบแล้ว จนทำให้ นพพร รู้สึกเบื่อ และเมลลหลับไป ครูหนึ่ง เขาร้องอุทานตกใจตื่นกลัว จนตกเก้าอี้ ทำให้นักเรียนคนอื่นๆ หันมามอง และหัวเราะ เสียงหัวเราะของนักเรียน ทำให้ พระอาจารย์หนึ่งเดินเข้ามาถาม นพพร ก็ตอบไปตามประสาชื่อว่า ผันเห็นโจรสลัดมาลี้ภัย จึงฆ่าพระพุทธเจ้า แต่จอมโจรเห็นตนเองเสียก่อน จึงถูกโจรสลัดมาลี้ภัย กลับมาลี้ภัยตนเองแทน ยิ่งทำให้ นักเรียนพากันหัวเราะด้วยความขบขันยิ่งขึ้น และล้อเขาว่า ถ้าเขาหลับนานกว่านี้ คงฝันเห็น พ่อกับแม่ วิ่งหนีโจรด้วยอีกคน ทำให้ นพพร รู้สึกไม่พอใจ แต่ก็เก็บไว้ในใจ แทนที่เขาจะได้รับความคิดเห็น กลับถูกพระอาจารย์หนึ่งตำหนิ ที่นอนหลับในห้องเรียน เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีแก่นักเรียนคนอื่นๆ

ขณะนั้น พระอาจารย์ใหญ่ เดินผ่านมา เพื่อมาทักว่า นพพร มีความเป็นอยู่อย่างไร หลังจากที่นักเรียนออกจากห้องไปกันหมดแล้ว พระอาจารย์ใหญ่ ก็เดินเข้าไปหา นพพร เขานั่งหน้าเข่าเช่นเคย และบอกว่าผัน กลางวัน จนคนอื่นเห็นเป็นเรื่องตลก เขาถาม พระอาจารย์ใหญ่ ถึงชาติกำเนิดของเขา พระอาจารย์ใหญ่ไม่ตอบ กลับยกอุทาหรณ์ ที่นักเรียนใหม่สองคนคุยกันเรื่องประวัติพระพุทธเจ้า ชีวิตคนเราสั้นนัก ที่จริง เหตุการณ์ในสมัยพุทธกาล เพิ่งผ่านไปไม่นานนี้เอง แต่มนุษย์ผู้โง่เขลา ไม่มีเหตุผล ถูกมิชฌาติฐิเข้าครอบงำ ย่อมมีความเห็นผิดเป็นชอบ เหมือนเห็นกงจักร เป็นดอกบัว ฉันทิด เรื่องราวของพระพุทธเจ้า ก็จะถูกคนผู้โง่เขลา แต่งเติมไปต่างๆ นานา ตามที่ฐิของตน

พระอาจารย์ใหญ่ ยกพระดำรัสของพระพุทธเจ้า ทรงสอนเรื่อง ชีวิตคืออะไร เกิดมาทำไม อะไรที่ส่งผลให้ชีวิตดำเนินไป และจะไปสิ้นสุดที่ใด ท่านสอนเรื่องวัฏฏะสงสาร จน นพพร รู้สึกคลายใจไปบ้าง เรื่องชาติกำเนิดของตน พระอาจารย์ใหญ่ จึงให้กำลังใจ นพพร ให้อยู่ที่นี้ต่อไป จงอดทน อย่าหวั่นไหวกับแรงยั่วยุ อย่าเสียสมาธิ จงเร่งศึกษา อ่านให้มาก พิจารณาตามเหตุผล ที่เป็นจริง ด้วยการศึกษารูด้วยวิธี โยนิโส มนสิการ และ ปรโตโมสะ ไปพร้อมๆ กัน ไม่มุ่งวิธีใดวิธีหนึ่ง อย่างที่คนทั่วโลกเขาศึกษากัน แต่จงเชื่อในสิ่งที่ตนเห็น ตามที่เป็นจริง

จุดหักเห ...

เมื่อเห็นว่า นพพร คลายความกังวลได้แล้ว พระอาจารย์ใหญ่ ก็จากไปยังภูฏิของท่าน แต่ นพพร สังเกตเห็นว่า พระอาจารย์เริ่มไม่สบาย เพราะมีอาการไอ และเดินซัดโซเซ

องค์ 2 ดำเนินเรื่อง-กลางเรื่อง (รวมเวลา 50 นาที)

ตอนที่ 3 ศาสนา กับ ความรัก (7 นาที)

นพพร เดินทาง ไปพบ คุณสมชาย เพื่อบอกอาการอาพาธ ของพระอาจารย์ใหญ่

คุณสมชาย เป็นแพทย์ผู้ใจบุญ และได้พิจารณาตัวที่จะเป็นแพทย์ประจำตัวให้ พระอาจารย์ใหญ่ ขณะที่ นพพร เล่าอาการอาพาธของพระอาจารย์ใหญ่ ให้หมอสมาชายฟัง หวาน บุตรสาวของ หมอสมาชาย ก็เข้ามาซัดจิ้งหะพอดี้

หวาน เป็นเด็กสาว หน้าตาดี มีความเป็นกุลสตรี เรียบร้อย อ่อนหวาน แต่ก็ไม่สามารถซ่อนอารมณ์ แรกรักของวัยรุ่นสาวไว้ได้ การพบกันครั้งแรกระหว่าง นพพร กับ น้ำหวาน หมอสมาชาย รู้ดีว่าเกิดอะไรขึ้น ระหว่างหนุ่มสาวคู่นี้

ระหว่างรอมอเตรียมเครื่องมือ เพื่อเดินทางไปตรวจอาการอาพาธ ของพระอาจารย์ใหญ่ นพพร มี โอกาสใกล้ชิดตามลำพังกับ หวาน ทั้งสองสนทนาถูกคอกันดี แต่ นพพร เจียมตัวเสมอในฐานะของตน ส่วน หวาน ค่อนข้างจะมีใจให้

นพพร กับ หวาน แอบติดต่อกันทางจดหมาย และทางโทรศัพท์ หวาน จะคุยถึงโลกที่สวยงาม แพชั่น และ เทคโนโลยี นพพร ได้แต่ฟัง เพราะสิ่งที่น้ำหวานพูด เขามีโอกาสน้อยมาก ที่จะได้สัมผัสมัน และเห็นมันจริงๆ นอกจากรับรู้จาก ทีวีของส่วนกลางที่จัดไว้ให้ ส่วนการใช้คอมพิวเตอร์ ก็ถูกจำกัดไม่ให้ใช้เพื่อเรื่องส่วนตัว ซึ่งต่างจาก นักเรียนคนอื่นๆ ที่จะรู้เรื่องเหล่านี้เมื่อตอนกลับไปบ้าน แต่เมื่อฟัง หวาน เล่าหลายๆ ครั้ง นพพร ก็เผลอคล้อยตามไปบ้าง

การแอบพบกันระหว่าง นพพร กับ น้ำหวาน ถูกพระอาจารย์หนึ่งจับได้ เขาจึงถูกลงโทษ ให้ไปนั่งเฝ้า หอระฆัง ที่กลางป่าช้า คอยตีระฆังบอกเวลาทุกระยะ 1 ชั่วโมง ตลอดคืน แม้ นพพร จะกลัวผี แต่ก็ทำให้เขามีความกล้าเพิ่มขึ้น ไม่กลัวในสิ่งที่ไร้เหตุผล และ ช่วยบรรเทาเยี่ยวยา พิษสงของความรักลงได้ เขาตัดสินใจ เลิกติดต่อกับ หวาน

ตอนที่ 4 นักเรียนใหม่ (5 นาที)

วันนี้ มีนักเรียนใหม่ เข้ามา 5 คน ทำให้ห้องเรียนคู้บแคบ และดูโยกเยกสั่นคลอน มันเป็นอาคารเรียนที่ทำจากไม้และถูกใช้งานมานาน นักเรียนที่เข้าใหม่ สองคน ชื่อ ไช้ต กับ แบนค์ ไช้ต เป็นลูกชายหัวแก้วหัวแหวน ของนักการเมืองท้องถิ่น แบนค์ ก็เช่นกัน เห็นครั้งแรก ก็รู้ว่า วัยรุ่นสองคนนี้ ไม่ธรรมดา มีท่าทางขี้หยวน กวนโทสะไม่น้อย นัยว่า ถูกพ่อส่งมาให้พระอาจารย์หนึ่ง ตัดสันดาน ในช่วงปิดเทอม

เนื่องจาก ไช้ต กับ แบนค์ เป็นลูกนักการเมือง ที่มักคุ้นกับ พระอาจารย์หนึ่งเป็นพิเศษ พระอาจารย์หนึ่ง จึงมักเอาใจ โดยให้สิทธิพิเศษบางเรื่อง และอนุญาตไป-กลับได้ สัปดาห์ละสองวัน เพราะเห็นว่ามาเป็นนักเรียนเพียงชั่วคราว

นพพร แอบสังเกตกิริยา ของพระอาจารย์หนึ่ง ในการสนทนา กับ สีกา ที่อ้างว่าเป็นน้ำสาวของ ไช้ต

ไอ้ต กับ แบนค์ เริ่มเกาะกระรอน นพพร พระอาจารย์หนึ่งแทนที่จะห้ามปราม ก็ทำเป็นมองไม่เห็น เมื่อเห็นว่านพพร ไม่ได้ตอบ ไอ้ต กับ แบนค์ ก็แกล้ง นพพร หนักขึ้นและทำซึ่งหน้า

มีอยู่ครั้งหนึ่ง นพพร อดทนไม่ไหว จึงได้ตอบไปบ้าง กลายเป็นเรื่องราวใหญ่โต พระอาจารย์หนึ่ง จึงตำหนินพพร และว่ากล่าวต่างๆ นานา หาว่าไม่ให้เกียรติ เด็กสองคนนี่ ซึ่งนักเรียนคนอื่นๆ ก็เริ่มเห็น พิษสงของนักเรียนใหม่สองคนนี่เช่นกัน แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะพระอาจารย์หนึ่งให้ท้าย

สิ่งที่ทำให้ นพพร ทนไม่ได้ คือ คำสบประมาท จากพระอาจารย์หนึ่ง ที่เอาชาติกำเนิดของตน ไปเปรียบเทียบกับ ไอ้ต ซึ่งมีพ่อเป็นนักการเมือง นพพร รู้สึกเสียใจมาก หลังเลิกเรียน เขาจึงเข้าไปแอบนั่งร้องไห้ อยู่ที่หน้ากุฏิของพระอาจารย์ใหญ่ ตัดพ้อด้วยความน้อยเนื้อต่ำใจ ถึงความเป็นมาในชาติกำเนิดของตน แต่พระอาจารย์ใหญ่ ก็ไม่ได้ออกมาปลอบใจแต่อย่างใด ท่านได้แค่ครุ่นคิดในใจ

พระอาจารย์ใหญ่ นึกถึง ชีวิตวัยหนุ่ม ก่อนมาบวช ได้สนทนากับ ชายผู้หนึ่งภรรยาได้ทิ้งเขาไป ผูกชายไว้ให้เขาเลี้ยงหนึ่งคน และเขาก็มีโรคประจำตัวไม่รู้ว่าจะมีชีวิตอยู่ได้ยาวนานเท่าไร ห่วงสำคัญที่เขาไม่อาจทิ้งไปได้ก็คือ ลูกชายของเขา ทำให้พระอาจารย์ใหญ่ หวนระลึกถึง พระคาร์ตของพระพุทธองค์ เรื่อง ชาติขรา มรณะ ชันซ์ 5 และ มองเห็นโทษทุกข์ ของการมีชีวิตครองเรือนอย่างฆราวาส

ตอนที่ 5 “สตางค์” กับ “สตรี” ของต้องห้ามสำหรับพระ (15 นาที)

วันทำบุญใหญ่ซึ่งถือเป็นวันสำคัญก็มาถึง พระอาจารย์ใหญ่ พระลูกวัด และ ญาติโยมผู้ใหญ่ มาประชุมกัน นพพร ก็อยู่ในที่ประชุมด้วย คอยปรนนิบัติพระอาจารย์ใหญ่อยู่ข้างๆ พระอาจารย์ใหญ่เปรยว่า มีความประสงค์ จะสร้างห้องเรียนใหม่ แทนห้องเรียนเก่าที่ชำรุด และอีกประการหนึ่ง มีนักเรียนใหม่เพิ่มขึ้น พระรูปหนึ่ง เสนอให้มีการเรียโร หรือไม่ก็จ้างงานวัด หรือจัดตั้งกองผ้าป่า เหมือนที่วัดอื่นๆ เขาทำกัน แต่พระอาจารย์ใหญ่ ยังไม่รับคำ และให้ทุกคนไปช่วยกันคิดหาวิธีที่เหมาะสมกว่านี้ ในการรวมทุนสร้างอาคารศาลาเรียนหลังใหม่ แต่อย่าให้ชาวบ้านเดือดร้อน หรือรู้สึกว่า นี่คือการชื้อบุญ

หลังเลิกประชุม พระอาจารย์หนึ่ง ได้เข้าไปคุยกับ พระอาจารย์ใหญ่ บอกว่า ท่านรู้จักมักคุ้นกับนักการเมืองท้องถิ่นสองคน ซึ่งท่านสามารถจะบอกบุญ ขอสนับสนุนงบประมาณจากนักการเมืองให้ได้ แต่พระอาจารย์ใหญ่ ก็ยังไม่ตกลงอยู่ดี ทำให้พระอาจารย์หนึ่งรู้สึกเสียหน้า นพพร แอบสังเกตเห็น ความรู้สึกไม่พอใจ ของพระอาจารย์หนึ่ง

วันต่อมา หมอสมชาย กับ หวาน ลูกสาว นำเงิน มาถวายให้พระอาจารย์ใหญ่ สมทบทุนสร้างอาคารศาลาเรียน พระอาจารย์ใหญ่ เห็นว่าเป็นเจตนากุศล จึงรับไว้ และส่งให้ พระอาจารย์หนึ่งเก็บเข้าบัญชีไว้ ซึ่งสังเกตเห็นได้ว่า พระอาจารย์หนึ่งมองเงินก้อนใหญ่ ด้วยสายตาแปลกๆ

หวาน ต่อว่า นพพร ทำไม่ไม่ติดต๋อไป หวานสารภาพรัก นพพร ทำให้นพพร รู้สึกหวั่นไหว ขึ้นมาอีกครั้ง หวาน บอก นพพร ว่าปีหน้า หวาน ก็จะไปเรียนต่อที่ ออสเตรเลียแล้ว ยิ่งทำให้ นพพร เป็นกังวลเพิ่มขึ้น

ค่ำวันหนึ่ง ที่วัด ออกประกาศข่าว เชิญชวนประชาชน ไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทน

ในวันทำบุญใหญ่ พระอาจารย์หนึ่งขึ้นเทศน์ ให้นิยามไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ตามหน้าที่ที่ดีของชาวพุทธ โดยท้ายที่สุด ท่านได้เอ่ยชื่อนักการเมืองสองคน ซึ่งลงรับสมัครเลือกตั้งครั้งนี้ด้วย และบอกว่า ศาลาเรียนหลังใหม่ นักการเมืองท่านหนึ่ง ได้ให้ทุนสนับสนุนมาก่อนหนึ่งแล้ว ถ้าผ่านการเลือกตั้ง เราคงได้ศาลาเรียนหลังใหม่

หลังเทศน์จบ นางสาวของ โฉ้ต มารับตัวโฉ้ตกลับบ้าน เพราะใกล้เปิดเทอมแล้ว ทำให้ นพพร รู้สึกได้งอก ต่อไปคงไม่มีตัวพวณมาสร้างความวุ่นวายให้อีกแล้ว แต่เขาก็แอบสังเกตเห็นกิริยาของพระอาจารย์หนึ่งที่มึต่อน้ำสาวของโฉ้ต แต่เขาก็ยังไม่แน่ใจว่า มันคืออะไรกันแน่ การสังเกตของ นพพร ทำให้พระอาจารย์รู้สึกไม่พอใจ ก่อนไป โฉ้ต กับ แบนค์ สั่งลา นพพร ด้วยลีลาช่วยพวณทอสะยั้ง

หลังจาก โฉ้ต แบนค์ และน้ำสาวไปแล้ว พระอาจารย์หนึ่ง ก็เดินเข้าไปตักเตือน นพพร ที่แสดงกิริยามารยาทสอดรู้สอดเห็นมากเกินไป

วันต่อมา นพพร มีโอกาส มาทำความสะอาด ที่กุฏิของ พระอาจารย์ใหญ่ เขาจึงถามปัญหา เรื่องพระอาจารย์หนึ่งรับเงินจากนักการเมือง มันเหมาะสมแล้วหรือ ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้ พระอาจารย์ใหญ่ปฏิเสธ พระอาจารย์ใหญ่ จึงยกพุทธดำรัส เรื่องวัตรปฏิบัติของสงฆ์ ต่อการเมือง ควรไม่ควรแคไหน เพื่อตอบใจหัยว่า พระไม่ควรยุ่งกับการเมืองจริงหรือ และ ข้อห้าม เรื่อง เงิน กับ สตรี เป็นวัตรอุณามาต สำหรับบรรพชิต

นพพร แย้งว่า พระจำเป็นต้องใช้เงิน จะทำอย่างไร พระอาจารย์ใหญ่ กลับกำชับย้าว่า เงิน กับ สตรี เปรียบเหมือน เสือสองตัว ที่นักบวชต้องระวัง มิฉะนั้น มันจะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตัวเอง และสร้างความมัวหมองให้ศาสนาด้วย แต่ นพพร ก็ยังไม่เข้าใจอยู่ดี เพราะถ้าไม่มีเงิน ศาลาเรียนหลังใหม่ ก็ไม่มีวันจะไ้สร้าง

ตอนที่ 6 คีลของพระพุทธเจ้า (15 นาที)

จุดหักเห...

วันนี้ พระอาจารย์ใหญ่ และ พระอาจารย์หนึ่ง พร้อมด้วยพระลูกวัดรูปหนึ่ง ไปกิจนิมนต์สำคัญ ที่ต่างจังหวัด เป็นเวลาสองวัน จึงมอบหมายให้ พระลูกวัด และ นพพร ดูแลสถานปฏิบัติธรรม และนักเรียนที่เหลืออยู่ (บางส่วนอนุญาตให้กลับบ้านได้)

มีพระธุดงค์ สามรูป จาริกผ่านมา และมาขอจำวัดที่นี่ หลวงพื้นนท์ ซึ่งเป็นพระลูกวัด กับ นพพร ปรึกษากัน ตกลง อนุญาตให้พระธุดงค์ จำวัดได้

คืนนั้น หลวงพื้นนท์ กับ นพพร ได้เข้าไปสนทนา กับ พระธุดงค์ ทั้งสามรูป หลังจากสอบถามเรื่องอายุพรรษากันแล้ว หลวงพื้นนท์ ก็ถามไถ่ถึงที่มาที่ไป ท่านหนึ่ง แนะนำว่า ภันเตของท่านผู้นี้ เป็นพระธุดงค์ มีมณต์ขลังแก่กล้า คุณคง ต่อชะตา แก่กรรมก็ได้ อีกรูปหนึ่ง เก่งทางทำคุณไสย์ ไม้หวยแมน ส่วนท่านเองนั่งทางโน คุณคงชะตาได้บ้าง แต่ไม่เก่ง กำลังศึกษาอยู่ และกล่าวชวน ถ้าหลวงพื้นนท์ สนใจ ก็มาเรียนด้วยกันได้ และบอกว่า พุ้่งนี้อาจจะมีญาติโยมตามมา ก็ขออนุญาต ใช้สถานที่ทำพิธีกรรม จะได้หรือไม่ นพพร สะกิดหลวงพื้นนท์ ให้ปฏิเสธ แต่หลวงพื้นนท์ ก็รีบปากไปแล้ว นพพร จึงพูดอะไรมาไม่ได้

วันรุ่งขึ้น มีญาติโยม จากแดนไกล ต่างแห่กันมา 1 คันทร และทยอยกันมาเรื่อยๆ ราว 100 คน บ้างก็มาขอหอย บ้างก็มาต่อดวงชะตา แก้กกรรม บ้างก็มาขอทำคุณไสย์ สักยันต์ ขอพระกรูต ที่หนักหน่วง ก็ขอปลัดชีกด้วย

เหตุการณ์ ครั้งนี้ ทำให้คนพร ไม่สบายใจ แต่บรรดานักเรียน กลับตื่นตื่นไปตามๆ กัน เพราะไม่เคยเห็นพิธีกรรมแปลกๆ มาก่อน ส่วนหลวงพ่ินั้น ก็รู้สึกหน้าไม่ค่อยดีเช่นกัน

วันรุ่งขึ้น พระอาจารย์ใหญ่ และพระอาจารย์หนึ่ง พร้อมด้วยหลวงพี่สุทโธ กลับมาจากกิจกรรมที่ รู้สึกประหลาดใจ ที่อาณาบริเวณของวัดเปลี่ยนไป เหมือนกับว่าเพิ่งผ่านการทำพิธีกรรมอย่างหนึ่ง จึงเรียกประชุมทุกคนในสถานปฏิบัติธรรม

พระอาจารย์ใหญ่ ได้ยกพุทธคำรัส เรื่อง จุลศีล มัชฌิมศีล และ มหาศีล ซึ่งเป็นศีลของพระพุทธเจ้า มาสาธยายให้ทุกคนฟัง และชี้โทษว่า การแปรเจตนาของศีลของพระพุทธเจ้าให้บิดเบือนไป นั้นเป็นความเลวร้ายพอๆ กับการปกปิดมิให้คนรู้ว่า มีศีลหมวดนี้อยู่ในพุทธศาสนา และเท่ากับเป็นการทำลายพระพุทธศาสนาอย่างร้ายแรง

ผลการประชุม พระอาจารย์ใหญ่ตัดสินใจว่า การรับอนุญาตให้พระที่อื่นมาจำวัด ไม่ผิด แต่อนุญาตให้มาทำเรื่องนอกรีตของศาสนา ถือเป็นความผิด หลวงพ่ินั้น ได้รับโทษ ให้ไปนั่งยาม หน้าตู้พระไตรปิฎก เป็นเวลา 7 วัน ส่วน นพพร ถูกลงโทษ ให้ไปทำความสะอาดหอสุมุค และ และเฝ้าหอสุมุค เป็นเวลา สามคืน

ตอนที่ 7 โทษทุกข์ ของ ส.สตรี กับ ส.สตางค์ (8 นาที)

นพพร ทำความสะอาด หอสุมุคเสร็จแล้ว เป็นเวลาพลบค่ำพอดี ระหว่างที่นั่งอ่านพระคัมภีร์อยู่นั้น เขาสังเกตเห็น มีเงาประหลาด สอดส่องมาจากมุมหนึ่งของหอสุมุค เขาจึงย่องเดินไปสืบดู ว่ามันคืออะไร เป็นผีหรือเปล่า แต่พอเข้าไปใกล้ ก็แน่ใจว่า ไม่ใช่ เข้าไปใกล้อีก เขารู้สึกประหลาดใจ เมื่อเสียงที่ได้ยินนั้น เหมือนเสียงของ พระอาจารย์หนึ่ง กำลังคุยกับสักกผู้หนึ่ง แต่ไม่รู้ว่าคุยกันเรื่องอะไร ต่อมา ก็มีผู้ชายอีกสองคน ตามมาสมทบด้วย ดูเหมือนว่า พวกเขาเริ่มมีปากเสียงกัน ก่อนที่พวกเขาจะแยกย้ายกันไป นพพร สังเกตเห็นและจำได้ว่า ผู้หญิงผู้นั้น ก็คือ นางสาวของ โฉด นั่นเอง พวกเขาทำอะไรกันภายในยามวิกาล เช่นนี้

วันรุ่งขึ้น เป็นวันเลือกตั้งผู้แทน ชาวทิวี่และวิฑูแพร่ไปทั่ว ต่างเชิญชวนให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เวลาปิดหีบเลือกตั้ง และผลการนับคะแนน ปรากฏว่า นักการเมือง ที่พระอาจารย์หนึ่งกล่าวถึง สอบตก

จุดสูงสุดของเรื่อง ...

ตกค่ำ ฝนตกลงมาอย่างหนัก ทำให้ นพพร นึกถึงคำพูดของคนโบราณว่า “ฝนตกชุกหมูไหล คนจัญไรมาพบกัน” ก่อนเข้านอน เขาได้ยิน เสียงปิ่นดั่งขึ้น หนึ่งนัด พร้อมเสียงหมาเห่า และเสียงผู้คนวิ่งเอะอะ นพพรแอบง้มบานหน้าต่างดูเหตุการณ์ เริ่มมีคนวิ่งกันมามากขึ้น นพพร จึงวิ่งฝ่าสายฝนออกไปดูบ้าง ว่าข้างนอกเกิดอะไรขึ้น

ภาพที่เห็นเบื้องหน้า พระอาจารย์หนึ่งนอนคว่ำหน้า มรณภาพ เพราะถูกยิงที่ด้านหลังตรงหัวใจพอดี

สักครู่ ก็มีรถตำรวจมา

นพพร จึงเดินกลับเข้าที่พัก ปล่อยให้เป็นที่หน้าห้องตำรวจ เขานั่งคิดทวนพิจารณา ภาพเก่าๆ ที่เขาสังเกตเห็นอาภักปฏิกิริยาของ พระอาจารย์หนึ่ง สลับกับ คำสอนของพระอาจารย์ใหญ่ เรื่อง สตรี กับ สตางค์ ซึ่งเป็นวัตถุอนามาส ของบรรพชิต และ พระไม่ควรเข้าไปยุ่งกับ การเมือง

รุ่งเช้า นพพร เข้าไปหาพระอาจารย์ใหญ่ พบร้อยเวร มาแจ้งข่าว การสอบสวน ทราบว่า เงินในบัญชีของสถานปฏิบัติธรรมก็หายไปด้วย พบหลักฐานสมุดบัญชี ในบัญชีของพระอาจารย์หนึ่ง ร้อยเวร กล่าวกับพระอาจารย์ใหญ่ว่า การมรณภาพของพระอาจารย์หนึ่ง อาจมาจากสาเหตุสองประการ คือ ผลประโยชน์ทางการเมืองซัดกัน และ เรื่องผู้สาว ทำให้พระอาจารย์ใหญ่ ถึงกับตกใจ คิดไม่ถึงว่าจะมีเรื่องอภัยศมฺพหมอนี้เกิดขึ้น แต่สักครู่ ท่านก็ทำใจได้เป็นปกติ เหมือนได้รับคำตอบอะไรบางอย่าง

องค์ 3 สรุปท้ายเรื่อง (รวมเวลา 15 นาที)

ตอนที่ 8 บวช นพพร (15 นาที)

พระอาจารย์ใหญ่ ทวนอายุของ นพพร ได้อายุบวชพระพอดี จึงอนุญาตให้ นพพร บวชเป็นพระ ก่อนบวช ในวันนั้น หวาน ก็ยังรอคำตอบ จากนาคนพพรอยู่ เมื่อรู้ว่านพพร บวช หวานก็รู้สึกเศร้าใจ แต่อีกใจหนึ่งก็ไม่แน่ใจตัวเองเหมือนกัน เพราะไม่นาน หวานก็จะไปเรียนต่อต่างประเทศแล้ว โอกาสจะได้พบกัน ยิ่งยากเข้าไปทุกที

ในที่สุด นพพร ก็ได้บวชเป็นพระ สมความตั้งใจ

ผ่านไป สามเดือน พระนพพร รู้สึกดีขึ้น มีดวงหน้าสดใส มีจริยาวัตร ยืน เดิน นั่งนอน บิณฑบาต คุน่า เลื่อมใส และสง่างามยิ่งนัก โดยเฉพาะ เมื่อเดินผ่านหน้าอาคารศาลาเรียนหลังใหม่ ผ่านลำแสงของพระอาทิตย์ยามรุ่งอรุณ คุนาศรัทธายิ่งนัก

วันหนึ่ง พระอาจารย์ใหญ่ เรียกประชุมลูกวัด ทั้งหมด เพื่อสรรหาคำแห่ง พระอาจารย์รูปใหม่ แทนพระอาจารย์หนึ่ง ซึ่งมรณภาพไป เพื่อให้เป็นพระพี่เลี้ยงนักเรียนด้วย และเป็นพระอาจารย์ผู้สอนธรรมด้วย

การทดสอบ ภูมิปัญญา และภูมิธรรม ได้เริ่มขึ้น พระอาจารย์ใหญ่ ให้ประเด็นข้อวิสัยชนาว่า ที่สุดของพระพุทธศาสนา คืออะไร และ อะไร คือจุดตายของศาสนาพุทธ พระรูปอื่นต่างตอบกันไปหลายทิศทาง แต่ก็ไม่ทำให้ พระอาจารย์ใหญ่พอใจ

พระนพพร ตอบว่า ความเป็นไตรลักษณ์ คือ ที่สุดของพุทธศาสนา เปรียบเหมือนแก่น ส่วน คีล คือเนื้อแท้ของพุทธศาสนา พิธีกรรมต่างๆ ตลอดจน วัฒนธรรมประเพณีที่ดี แม้จะเป็นกะพี้ของศาสนา แต่ก็ทำให้ศาสนา มีชีวิตอยู่ได้ยาวนาน ส่วน สังฆาร ที่ห้อมล้อมด้วย สัมมาทสิฐ คือ อุปกรณ์ในการสืบทอดพระพุทธศาสนา ในโลกของมนุษย์ ให้ดำเนินต่อไป จุดตายของศาสนา คือ การทุศีลของนักบวชในศาสนา และการแปรเจตนาแห่งศีลของพระพุทธเจ้าให้ผิดเพี้ยนไป

คำตอบ ของพระนพพร ทำให้ ทุกคนนิ่งอึ้งไป ไร้คำโต้แย้งใดๆ

ที่ประชุมเงียบไปชั่วครู่ ก่อนที่พระอาจารย์ใหญ่ จะประกาศว่า พระนพพร คือ พระอาจารย์หนึ่ง ของสถานศึกษาและปฏิบัติธรรม รูปต่อไป.

ระหว่างนั้น หวาน ได้เดินทางมาถึงที่สถานศึกษาและปฏิบัติธรรม เมื่อเห็นว่า พระเลิกประชุมกันแล้ว เธอจึงเข้าไปกราบนมัสการ พระนพพร และทำท่าจะร้องไห้ พระนพพร นั่งสงบนิ่ง แม้ชั่วขณะแต่ในความรู้สึกของหวาน เหมือนนานเป็นชั่วโมง พระนพพร บอกกับ หวาน ว่าท่านยินดีด้วย ที่หวานจะไปเรียนต่อที่เมืองนอก ทราบว่า จะเดินทางวันนี้ ใช่หรือไม่ ด้วยคำพูดสั้นๆ ทำให้ หวาน ร้องไห้ออกมา พระนพพร จึงเตือนสติ หวาน ว่าท่านเองได้ตัดสินใจเลือกเส้นทางนี้แล้ว

หวาน มองพระด้วยสายตา กิ่งอ่อนหวาน กิ่งถามว่า หวานจะเดินทางเดี๋ยวนี้แล้ว จะให้ หวาน รออยู่อีกพักพาท้าหนึ่งก็ได้ ขอให้พระสนใจความรู้สึกของหวานบ้าง จะให้หวานยินดีด้วย กับแนวทางชีวิตที่พระเลือกอย่างนั้นหรือ ตอนนี้ หวาน รู้สึกสับสนเหลือเกิน

พระนพพร หัวนไหว ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง แต่ท่านที่ตั้งสติไว้ได้ และอยู่ในอาการ สงบนิ่ง สำรวม จนกระทั่งหวาน กราบลาพระไป ด้วยหัวใจอาวรณีย์ยิ่ง

นั่นแหละ ทำให้พระอาจารย์ใหญ่ หายใจโล่งอก ที่เห็นทุกอย่างจบลงด้วยดี ทำให้ภาพความทรงจำเก่าๆ กลับคืนมาอีกวาระหนึ่ง หวังว่า คราวนี้จะเป็นครั้งสุดท้าย

ภาพการสนทนา กับชายผู้หนึ่งที่ฝาก ลูกชาย ให้ท่านอุปการะเลี้ยงดู พระอาจารย์ใหญ่ ได้รำพึงกันตนเองว่า ขอให้ ทศพร ผู้เป็นน้องชาย จงมีสุคติเถิด เพราะบัดนี้ พระนพพร ลูกของ ทศพร ได้บรรลุนิสิ่งที่ประเสริฐที่สุด ที่มนุษย์พึงมี พึงเป็น พึงได้.

จบบริบูรณ์.

หมายเหตุ จุดสูงสุดของเรื่อง หากเห็นว่า การฆ่าพระ มั่นคุณรุนแรงไป อาจเปลี่ยน ให้พระอาจารย์หนึ่ง หายหน้าไป เพราะกลัวอิทธิพล ของนักการเมือง ก็ได้ หรือ จะให้ลาสิกขาตามลี้ลาไปพร้อมกับเงินในบัญชี ก็ได้ แต่การสังหารพระ จะทำให้คุณว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ก็เป็นดัชนีชี้ว่า ถึงยุคที่ตกต่ำที่สุดของพุทธศาสนาแล้ว ซึ่งมันอาจจะเกิดจริงในเร็ววันนี้ จะได้เป็นอุทาหรณ์ แก่ชาวพุทธในปีปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตาม เรื่องทั้งหมด ล้วนสมมุติขึ้นทั้งสิ้น.